

Verseny.....úszóverseny!

Szombat hajnali 5 óra, anyukám benyit a szobámba, és szól, hogy ébresztő, mert el kell kezdeni pakolni. Mivel nem reagálok, ezért megkérdezi, hogy szeretnék-e menni a versenyre. Na, akkor már pattanok is ki az ágyból! Így indult a veszprémi úszóversenyem emlékezetes napja.

Öltözöm, és indulok reggelizni, anyu kezdi is a kérdéseket: „Milyen a cukid? Mennyit eszel?” Ezt azért csinálja, mert cukorbeteg vagyok, és nagyon izgul, hogy minden rendben legyen. Tomi, az edzőm, jól kezeli a cukorszintem, nem kérdezi meg 100-szor ugyanazt, mint anyukám.

Apa már melegíti az autót, és kb. 5.45-kor már indulunk is. Én persze fülhallgatót be, és még próbálok az autóban szundizni.

7 óra körül már a veszprémi uszoda elé érünk, már látom a csapattársaimat, és az edzőnk is vár a bejáratnál. A szülők még kint várakoznak, mert 7,30-tól mehetnek be. Addig mi elfoglaljuk a helyünket, átöltözünk, csinálunk egy csapatfotót, és indulhat a bemelegítés. Persze csak nekem, a cukorbetegségem miatt, még egy gyors mérés és egyeztetés az edzővel, hogy kell-e a bemelegítésre ennem valamit. És akkor mehet a jó hideg vízbe csobbanás. Kb. fél óra bemelegítés és eligazítás után visszamegyünk a helyünkre, és mindenki várja a saját számát.

Kezdődik a verseny! Már vagy két-három héttel előre tudtam, hogy megyünk versenyre, de végre a verseny előtti héten pontosan szerdán világosítottak fel, hogy milyen versenyszámokban indulok. Ezek pontosan a következők voltak: 50 méter mell, 50 méter hát, 50 méter gyors, 100 méter gyors. Ezek közül az 50 méter háton és 50 méter mellen érmet szereztem. Melyikből milyen érmet? Mellúszásban ezüstérmet, a hátban pedig bronzot, az edzőm ezeknek is örül! A többi számban pedig új szintidőt úsztam. Lehet, hogy érmet nem nyertem, de az időmön folyamatosan javítottam, erősítettem a Zalaco-csapatomat, így lehetek plusz két érem tulajdonosa, és ezzel együtt pontokat is gyűjtöttem a csapatomnak.

Mért erről írok? Mert imádok úszni, engem mintha felszabadítana a víz! És büszke lehetek magamra, hogy két éremmel kibővíthettem a gyűjteményemet, és azért is, hogy javíthattam az időmön, meg azért is, mert tudtam egy kicsit pihenni. Az autóban a hazaúton azon gondolkoztam, hogy legközelebb hogy tudnék még jobb eredményeket produkálni, és átgondoltam minden tanácsot, amit az edzőmtől kaptam. Fáradtan, de boldogan mentem haza.

Szabó Edvin György 5.a
Izsák Imre Általános Iskola